

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер,

16 квітня 1981 року

№ 46 (2930).

Ціна
2 коп.

Трудаці Радянського Союзу! Підвищуйте продуктивність, ефективність і якість праці на кожному робочому місці!

Зміцнюйте свідому комуністичну дисципліну, виявляйте творчу ініціативу!

(Із Закликів ЦК КПРС.).

ЗУСТРІЧ З КОМСОМОЛЬСЬКИМИ ПРАЦІВНИКАМИ

14 квітня, відбулася зустріч керівників Компартії України і уряду республіки з членами, кандидатами в члени бюро ЦК ЛКСМУ України і першими секретарями обкомів комсомолу, на якій обговорювалися питання роботи комсомольських організацій республіки по виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС, положень і настанов, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішень XXVI з'їзду Компартії України.

У ході широкого обміну думками підкреслювалося, що здійснення великих і відповідальних завдань, поставлених XXVI з'їздом партії по комуністичному

вихованню молоді, вимагає значно активізувати роботу комсомольських організацій, підвищити її ефективність. Необхідно ширше залучати молодих робітників, колгоспників, спеціалістів, учених до всенародного соціалістичного змагання за успішне виконання завдань одинадцятої п'ятиріччя, до здійснення курсу на інтенсифікацію суспільного виробництва, прискорення темпів науково-технічного прогресу, підвищення продуктивності праці.

Комсомольські організації повинні виходити з того, що найголовнішим, найважливішим в їх роботі є формування покоління людей політично активних, які добре знають справу, люблять

працю і вміють працювати, завжди готові до захисту своєї Батьківщини.

Промовці, які виступили на зустрічі, говорили про необхідність належного поліпшувати ідейно-політичне, класове загартування, трудове і моральне виховання молоді, повніше враховувати особливості окремих її категорій. Зокрема, слід більш цілеспрямовано вести виховну роботу з молодими будівельниками, працівниками ферм, а також студентами, учнями профтехучилищ і шкіл, постійно дбати про зміцнення дисципліни і організованості серед комсомольців і молоді, активніше виступати проти будь-яких порушень норм і правил соціалістичного співжиття.

Зануркою успішної діяльності комсомольських організацій є поліпшення внутрішньої, організаційної роботи, турбота про виховання кожного члена ВЛКСМ. Слід більше подбати практичної допомоги секретарям первинних комсомольських організацій, особливо новообраним, предметніше організувати їх навчання. Дуже важливо, щоб у кожній первинній комсомольській організації, комсомольській групі було створено ділову, творчу атмосферу, обстановку товариської взаємодопомоги і високої вимогливості.

Необхідно постійно вдосконалювати стиль роботи комітетів комсомолу. Зверталася також увага на чим

ливість поліпшення добору комсомольських кадрів, більш широкого висування молодих перспективних, творчих працівників, які добре знають потреби молоді і вміють працювати з нею.

У всіх питаннях, що стосуються організації праці, побуту, відпочинку молоді, комсомольські організації повинні більше проявляти ініціативи і діловитості.

На зустрічі підкреслювалося, що партійні організації зобов'язані активніше допомагати комсомольським організаціям і підтримувати їх у всіх корисних справах і починаннях, з більшою мірою вимогливості ставитись до комуністів, які працюють у комсомолі.

На зустрічі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький.

Конкретні пропозиції щодо поліпшення організаційської і ідеологічної роботи комсомольських організацій, удосконалення комуністичного виховання молоді, підготовки до наступних з'їздів ВЛКСМ і ЛКСМУ України висловили секретарі ЦК ЛКСМУ і обкомів комсомолу.

У зустрічі взяли участь перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, відповідальні працівники ЦК Компартії України, керівники ряду міністерств і відомств республіки. (РАТАУ).

ВИХОВУВАТИ АКТИВНИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ

Молодь Радянської України докладно всім сил для втілення в життя величезних накреслень партії. Про це заявили учасники пленуму ЦК ЛКСМУ, що відбувся 15 квітня в Києві. На цьому обговорено завдання комсомольських організацій республіки по виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС, положень і настанов, висунутих товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК КПРС, рішень XXVI з'їзду Компартії України.

Доповідач — перший секретар ЦК ЛКСМУ А. І. Корнієнко відзначив, що історичні рішення Всесоюзного партійного форуму стали для комсомольців, усіх юнаків і дівчат республіки бойовою програмою, справжнім керівництвом до дії. Молоде покоління гаряче підтримує політику КПРС, цілеспрямовану діяльність бойового штабу нашої партії — Центрального Комітету, його Політбюро на чолі з видатним діячем сучасності, невтопним борцем за мир і комунізм товаришем Л. І. Брежнєвим.

XXVI з'їзд КПРС дав високу оцінку участі комсомолу в комуністичному будівництві, висунув чіткі і відповідальні завдання по поліпшенню виховання підрастаючого покоління.

Пратнення молоді втілити в життя накреслення партії своєю працею і навчанням всеявно продемонстрували Всесоюзні збори «Рішення XXVI з'їзду КПРС — виконаємо!», що відбулись у всіх комсомольських організаціях. Юнаки та дівчата активно включились у патріотичний рух «Одинадцять п'ятиріччя — ударну

працю, знання, ініціативу і творчість молодих!».

Головна увага на Пленумі приділялась питанням ідейного загартування молоді, формуванню людей політично активних, таких, які знають справу, люблять працю і вміють працювати, завжди готові до захисту своєї Батьківщини. Найважливіший свій обов'язок, говорився у доповіді і виступах першого секретаря Київського міського комсомолу В. І. Цибуха, першого секретаря Львівського обкому комсомолу В. М. Жили, першого секретаря Новгородськевського райкому комсомолу Чернігівської області Н. І. Острин, першого секретаря Хмельницького обкому комсомолу В. Г. Ткачука та інших промовців, комсомольські організації вбачають нині в тому, щоб донести високий зміст і значення рішень з'їзду до кожного юнака, кожної дівчини. Доповідь товариша Л. І. Брежнєва, інші документи партійного форуму стали для молоді настійною книгою, по якій вона вчиться жити і працювати. Слід ефектніше використовувати весь арсенал форм і засобів ідейно-морального впливу на молоді для виховання у неї високої політичної культури, активної життєвої позиції.

Серйозного поліпшення потребує ідейно-політична робота в школах, профтехучилищах, вузах. Про те, як комсомольські організації разом з педагогічними колективами дбають про виховання в учнів і студентів потреби оволодівати знаннями, глибокого інтересу до суспільних наук, про політичне інформування молоді

зміцнюють зв'язки навчальних закладів з життям, з виробництвом, говорили у своїх виступах учителька російської мови та літератури середньої школи № 4 міста Бердянська Запорізької області В. Г. Зогова, секретар комітету комсомолу МПТУ № 1 міста Сімферополя І. В. Вострикова, секретар комітету комсомолу Львівського політехнічного інституту В. М. Якубенко та інші.

Комсомольські організації зобов'язані ще цілеспрямованіше формувати у молоді любов до нашої Радянської армії, повагу до радянського солдата, прагнення оволодіти військово-технічними знаннями і навичками, готовність до подвигу. Цим питанням, зокрема, було присвячено виступ помічника начальника політуправління Київського Червонопрапорного військового округу по комсомольській роботі майора П. І. Пономарева. Нила мова про важливість посилення шестства комсомолу над військовими частинами і підрозділами. Більш активною повинна стати участь молоді у поході по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, у Всесоюзній екскавції «Літопис Великої Вітчизняної», підготові до мітингу-перейрки «За мир, розрядку, проти загроз війни».

Про роль літератури і мистецтва в комуністичному вихованні, класовому загартуванні юнацтва, утвердженні високих ідейних і моральних принципів говорив у своєму виступі поет Микола Луків. Важливо поліпшувати роботу з молоддю з мистецької інтелігенції, широко практикува-

ти відродження на ударні комсомольські будови, проводити зальоти творчої молоді, фестивалі, активно сприяти творчому зростанню молодих. На питаннях підвищення дієвості виступів молодіжної преси співнісся редактор газети «Молодь України» І. Ф. Лубченко.

Перший секретар Долинського обкому комсомолу О. Р. Юрін, завідувача молодим комплексом колгоспу імені Щорса Білоцерківського району Київської області О. І. Фесенко, перший секретар Харківського міського комсомолу В. М. Мірошніченко, секретар комітету комсомолу ударної республіканської комсомольської будови Південно-Української АЕС А. П. Астаф'єв та інші промовці у своїх виступах підкреслили, що здійснення величезної програми комуністичного будівництва, наміченої форумом комуністів країни, вимагає припорошення акладу молоді у виконання завдань п'ятиріччя, дальшого вдосконалення трудового виховання молоді робітничої зміни.

Широко залучати молоді до участі у Всесоюзному соціалістичному змаганні, комсомольські організації покликані залучати молодих виробничників до допомоги в реалізації підвищення соціалістичних зобов'язань, виховувати почуття особистої відповідальності за результати своєї праці. У відповідь на заклик делегатів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України 150 тисяч юнаків і дівчат зобов'язалися завершити завдання першого року п'ятиріччя до 64-ї річниці Великого Жовтня. Великої підтримки і пошпирення

заслужують патріотичні ініціативи комсомольсько-молодіжних колективів міста Києва, Дніпропетровської, Харківської, Сумської та інших областей «План першого року одинадцятої п'ятиріччя — до 7 листопада, завдання п'ятиріччя — до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна».

За минуле п'ятиріччя кількість комсомольсько-молодіжних колективів у республіці зросла на 12 тисяч. Більшість з них стали справжньою школою трудового і громадського загартування. Бригада робітників очисного вибою шахтоуправління імені В. І. Леніна виробничого об'єднання «Воршиноградвугілля», в якій працює лауреат премії Ленінського комсомолу Ю. М. Воляков, за минулу п'ятиріччя видобула майже 2,5 мільйона тонн антрациту, у тому числі 246 тисяч тонн понад план. З моменту її створення, тобто з 1960 року, не було випадку, щоб бригада не справилася з завданням.

Розповідаючи на Пленумі про успіхи колективу, молодий шахтар підкреслив, що вони прийшли завдяки стабільності своїх товаришів. Його злагожденій творчій роботі, самовідданій праці кожного гірника, моральної атмосфері, що склалася тут, в якій погано працювати просто неможливо.

Відповідальною справою комсомолу України, підкреслювали промовці, є шестство над 91 ударною будовою. Предметом особливої турботи комітетів ЛКСМУ має стати участь у розвитку паливно-енергетичного комплексу і, насамперед, вугільної промисловості. По путівках комсомолу

республіки щороку в цю галузь приходиться не менш як 5 тисяч молодих добровольців, 10-тисячний студентський будівельний загін.

Молодь республіки визначила конкретні рубежі у сільськогосподарському виробництві: вирощувати кукурудзу за індустріальною технологією на площі понад 400 тисяч гектарів, 2300 комсомольсько-молодіжних лапак обробляти чотирь частину бурякового поля. Комітетам ЛКСМУ, треба добитися, щоб кожний молодіжний колектив виконав високі соціалістичні зобов'язання, а кожний комсомольський гектар дав максимальну віддачу. Особливо відповідальні завдання треба буде розв'язати двоохсоттисячному загону молодих тваринників — представникам галузі, названої товаришем Л. І. Брежнєвим ударним фронтом на селі.

Ряд комітетів комсомолу було піддано критичній за провади формалізму в організації соціалістичного змагання, постанові виховної і внутрішньої роботи. Вказувалося, що обкоми, міськомми, райкомми комсомолу покликані зосередити зусилля на поданні практичної допомоги первинним організаціям, підвищенні їх бойовості і згуртованості, створенні в них живу творчу атмосферу, обстановку вимогливості і високої відповідальності.

Тепло зустрінутий присутніми, на пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький.

(Продовження на 2—3 стор.).

Виступ товариша В. В. Щербицького

Шановні товариші! Сьогодні на пленумі Центрального Комітету комсомолу України мова йде про дуже важливі і відповідальні завдання багатомільйонного загону комсомольців і молоді республіки по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС. Одночасне сквалення рішень з'їзду, тверда рішучість комсомольців, юнаків і дівчат Радянської України внести гідний вклад в їх здійснення свідчать про політичну зрілість і високу громадянськість нашої молоді, її відданість справі партії, справі великого Леніна.

XXVI з'їзд КПРС став видатною віхою на героїчному шляху радянського народу до комунізму, подією справді історичного масштабу і значення. Він озброїв партію і народ чіткою і ясною програмою. Ідеї з'їзду, прийняті ним рішення, Заїтна доповідь ЦК КПРС, з якою виступив товариш Л. І. Брежнєв, знаходяться тепер у центрі політичного життя нашої країни, справляють величезний вплив на весь хід світових подій.

Винятково широке міжнародне сквалення дістав висунутий з'їздом комплекс конструктивних пропозицій, спрямованих на врегулювання найбільш гострих і нагальних проблем гарантування миру та безпеки всіх народів. «Наші пропозиції», — підкреслює товариш Л. І. Брежнєв у промові на XVI з'їзді Комуністичної партії Чехословаччини, — висунуто не для пропаганди, а для того, щоб допомогти досягнути взаєморозуміння між народами, зберегти мир — миру в Європі, в Азії, в Америці, на Близькому, Середньому і Далекому Сході. В ім'я загальної справи. Непокінтий, принциповий, ленінський, зосереджений на соціалістичній боротьбі, про що переконливо свідчать недавні з'їзди комуністів Болгарії, Чехословаччини і Х з'їзд Соціалістичної Єдиної партії Німеччини, який прохочуть у ці дні. Цей курс сквалюють усі чесні люди на землі, всі, кому дорого ідоломі миру і соціального ладу.

Товариші! Тепер у нашій республіці, як і в усіх країнах, повсюдно широко розгортається соціалістичне змагання за успішне виконання планів 1981 року і одинадцяті п'ятиріччя в цілому. Багато трудових колективів, мотаторів виробництва виступили з ініціативами патріотичними починаннями. Вони дістали високу оцінку в опублікованій нещодавно постанові ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦПРС і ЦК ВЛКСМ.

Підсумки першого кварталу нинішнього року свідчать про те, що в республіці взято наповнений старт. У промисловості понад план реалізовано продукції на суму 410 мільйонів карбовонців. Виконано завдання трьох місяців по заготівлі м'яса і яєць. Дедалі ширшим фронтом розгортаються весняні польові роботи.

Наше найважливіше завдання — зробити все, щоб плани нинішнього року були не тільки виконані, а й перевищені, створити міцний задел для успішного розв'язання напружених завдань нової п'ятиріччя.

Присмоно відзначити, що вагомий вклад у досягнення трудовиків промисловості, сільського господарства, інших галузей вносить наша молодь, і насамперед комсомольці. Виконуючи заповіді Володимирів Ілліча Ле-

ніна, вони беруть активну участь у всіх справах, виявляють багато ініціативи. Це дуже важливо. Адже рішення партійного з'їзду відкривають перед комсомолом, перед усією нашою молоддю нові перспективи, широкі простір для ентузіазму і творчості.

Ми пишаємось тим, що комсомол завжди був запіваювачем у багатьох добрих починаннях. Саме на конкретних масштабних ділах примножувалась його слава, мужили цілі покоління молоді, проходили школу політичного і організаційного загартування наші кадри. І, звичайно ж, цей цінний досвід повинен бути цілком використаний тепер, коли доводиться розв'язувати якнайшвидше нові завдання, коли на перший план висунулась проблема якнайшвидшого завершення переходу на переважно інтенсивний шлях економічного розвитку.

З матеріалів з'їзду партії ви знаєте, відзначив товариш В. В. Щербицький, що в новій п'ятирічці зберігаються високі темпи зростання економіки. Причому вони повинні бути досягнуті не за рахунок збільшення обсягів капітальних вкладень і трудових ресурсів. Тому, щоб забезпечити заплановані темпи розвитку всіх галузей народного господарства, виконати висунуту з'їздом широкую соціальну програму, є тільки один шлях — всемірно інтенсифікувати суспільне виробництво, з найбільшою ефективністю використовувати вже створений потенціал і ресурси, що віділяються, істотно підвищити продуктивність праці.

У нашій республіці, наприклад, у нинішній п'ятирічці темпи її зростання в промисловості і сільському господарстві повинні бути приблизно в 1,4 раза вищими, ніж у десятиріччя п'ятиріччя. Зрозуміло, що добути цього без прискорення науково-технічного прогресу, без широкого впровадження найновіших досягнень науки і техніки, прогресивної технології, передового досвіду просто неможливо. Саме на цих напрямках зосереджуються тепер наші зусилля. І тут, товариші, широке поле для докладавання творчих сил молоді. Тут є над чим працювати комсомольцям кожного промислового підприємства, кожної наукової установи, кожної проектно-конструкторської організації. Зрозуміло, особливо це стосується таких великих індустріальних і наукових центрів та регіонів, як Київ, Донбас, Придніпров'я, Харків, Львів, Одеса.

Зокрема, надзвичайно актуальним завданням є скорочення обсягів ручної праці. Наміченими в республіці заходами передбачається перевести в цей п'ятиріччя з ручної на механізовану і автоматизовану працю не менш як 1 мільйон чоловік.

Було б дуже добре, якби комсомол республіки взяв шефство над розробкою і впровадженням засобів малої механізації, підключив до цієї дуже важливої справи молодих учених, спеціалістів, радіоналізаторів і винахідників, усі комсомольські організації, і насамперед підприємства машинобудування, де працює понад півмільйона комсомольців.

Важливі завдання стоять також перед комсомольськими організаціями таких базових галузей інду-

стрії, як вугільна, металургійна, хімічна та інші.

Всемирної підтримки за службу традиційне шефство комсомолу над будівництвом найбільших на рідного господарських об'єктів. Тепер у республіці ударними комсомольськими оголошено 91 будівлю, в тому числі 27 — всесоюзними і республіканськими. Це важливо і потрібно справа. Але не можна разом з тим не сказати сьогодні на пленумі, що на деяких з цих будівель виконуються плани, мають місце і недоліки в організації праці, і порушення трудової дисципліни. Комсомольські організації тут працюють слабо. В ряді випадків молодим будівельникам не створюються необхідні умови для праці, побуту і відпочинку.

Деякі господарські керівники неухважно, а іноді й просто по-бюрократичному ставляться до потреб молоді, а комсомольські комітети часто-густо займають примиренську позицію. Такі факти мали місце, зокрема, на будівництві деяких вугільних шахт у Ворошиловградській і Донецькій областях, Чорнобильській і Південно-Українській атомних електростанціях.

ЦК комсомолу республіки слід уважно розібратися з організацією шефської роботи, добитися, щоб і за організацією справи, і за умовами праці і побуту молоді, і за постановкою виховної та внутрішньої роботи ударних комсомольських будівель стали по-справжньому зразковими. Зрозуміло, необхідно допомогти в цьому повинні подати партійні організації, господарські керівники.

У доповіді А. І. Корнієнка і виступах учасників пленуму говорилось про конкретні завдання, які комсомол республіки намітив на цю п'ятиріччя в сільському господарстві. Шефство над впровадженням індустріальної технології вирощування кукурудзи на площі 400 тисяч гектарів; змагання комсомольських молодіжних колективів за одержання цукрових буряків з гектара; предметна робота комсомольських організацій у тваринництві, як Пєонід Ілліч назвав ударним фронтом на селі, — все це, безсумнісно, буде гідним вкладом комсомолу України у здійснення передової програми.

Хотілося б тільки звернути на те, що в розв'язанні цих завдань важливо повсюдно забезпечити конкретний, діловий підхід, акцент у всій роботі зробити на організації справи. Про це доводиться говорити тому, що в попередні роки, скажімо, щодо шефської роботи у тваринництві комітетами комсомолу було прийнято немало рішень, затверджено різного роду, які іноді кажуть «регресивних заходів». І однак п'ята частина молодіжних колективів торік не виконала своїх соціалістичних зобов'язань, а на багатьох фермах молодь не закріплюється. Чимало таких фактів у Вінницькій, Полтавській, Сумській, Черкаській, Одеській та й інших областях. Очевидно, тут добрі наміри не були підкріплені належною організаційною і політичною роботою, юнакам і дівчатам не створено необхідних умов.

Життя все настійніше висуває завдання всебічної індустріалізації сільськогосподарської праці, якнайшвидшого забезпечення всіх трудівників села агро-

технічним житлом з усіма вигодами, а також дитячими садками і яслами, закладами побуту і культури. Як ви знаєте, XXVI з'їзд Компартії України доручив Держплану республіки, спільно з обласними комітетами, заінтересованими міністерствами і відомствами розробити і здійснити програму розширення соціально-культурного будівництва на селі. Постановлено і таке завдання, як створення в районних центрах культурно-комплексів, що включають будинок культури, бібліотеку, музичну школу, музей, книгарню, парк, спортивні та інші об'єкти. Підкреслювалось також, що в кожному сільському будинку культури неодмінно повинен бути хороший колектив художньої самодіяльності і оркестр.

Думається, активна участь у розв'язанні цих завдань могла б стати однією з конкретних, бойових справ республіканської комсомольської організації. Звичайно, для комсомолу тут треба тісно скоординувати з радянськими і господарськими органами. В кожній області слід мати чіткий план роботи, активно підключити до цієї справи студентські будівельні загони. Непоганий досвід щодо цього нагороджено, зокрема, у Дніпропетровській області. ЦК комсомолу треба визначити його і якнайбільше поширити.

Конкретну справу повинні намітити для себе кожна комсомольська організація. Нею може бути, наприклад, участь молоді в освоєнні нового важливого виробу або впровадженні прогресивної технології, ділове шефство над спорудженням гуртожитку або будинку для малосімейних, дитячого садка чи ясел, створення табору праці і відпочинку для старшокласників або організації міжшкільного навчально-виробничого комбінату і т. д. Це дуже важливо і для трудового загартування молоді, і для виховання у молодих людей почуття колективізму, високої відповідальності, творчості. Досвід також показує, що саме такі практичні справи є добрим школою підготовки здібних молодих організаторів, які зміють переборювати труднощі, доводити почате до кінця.

На жаль, комсомольські організації ще нерідко самоусуваються від участі в розв'язанні великих економічних і соціальних завдань, не виявляють належної ініціативи. Є такі випадки, коли комсомольці гаряче, з ентузіазмом беруться за корисні справи, але, зустрівшись з якимись трудностями, байдужіють і забувають про свої недавні цікаві і важливі наміри. Так стану, наприклад, з ініціативою Київського міського комсомолу щодо створення центру відпочинку молоді в Дніпропетровській області. Мабуть, до цього питання слід повернутись, а Київському міському партії і міськвиконкому подати комсомольцям необхідну допомогу.

Хочу підкреслити й інше. Життя молоді не складається тільки з великих справ, які вимагають своїх розмірів і масштабів. Як відзначав на XXVI з'їзді КПРС сріжним економічної політики тепер стає план і найбільш раціональне використання всього того, що створено працею народу, справа здавалось б проста і навіть буденна. Але героїзм буденної роботи, казавши Володимир Ілліч Ленін, не менш важли-

вий і вимагає не меншої тя, різного роду порумності, ніж героїзм очеревого порыву. І це повинна добре розуміти наша молодь.

Обов'язок комсомольських організацій — виховувати у молодих людей творче ставлення до праці, неприхильність до недоліків, по-бойовому організувати похід за економією та бережливостю, за високою якістю продукції.

Товариші! XXVI з'їзд КПРС особливо показав на необхідність посилювати трудове, моральне, ідейно-політичне виховання молоді, заохочувати всю роботу комсомолу по формуванню політичних людей політично активних, які знають справу, люблять працю і вміють грацювати, завжди готові до захисту батьківщини.

Як відомо, одним з важливих, невідкладних завдань, поставлених з'їздом, є перебудова багатьох ділянок ідеологічної, політико-виховної роботи. Суть питання полягає в тому, щоб повніше враховувалися зрілий рівень освіченості, інформованості, широкі коло духовних запитів наших людей і, насамперед, молоді. Це, природно, висуває високі вимоги до змісту, і до форми виховних заходів. Яку користь можуть дати, скажімо, лекції або доповіді, які зводяться лише до переказування загальнознайомих істин, не пов'язаних з конкретними завданнями колективу, та до того ще й підносився, як це нерідко буває, нудною, казенною мовою? Створюється враження, що деякі комсомольські працівники втратили смак до агітаційно-пропагандистської роботи.

Тепер багато пишуть і говорять, наприклад, про дисотеки, клуби по інтересах, любительські об'єднання тощо. Справа це корисна, якщо, звичайно, інтереси молодих людей розвиваються в правильному напрямі. Але в деяких комсомольських організаціях не приділяється належної уваги ідейному, класовому і життєвому загартуванню молодих людей, їх патріотичному й інтернаціональному вихованню.

Ми не можемо ні на хвилину забувати про те, що в ідеологічному протистові з світом соціалізму наш класовий протиник особливу ставку робить на ідейне роззброєння молоді. Тому нас не можуть не турбувати навіть поодинокі факти неправильної поведінки, аполітичності молодих людей.

Правильно говорилось сьогодні, що в ряді місць недооцінюються питання атеїстичного виховання.

Це зобов'язує Центральный Комітет, обкоми комсомолу своєчасно зв'язати дійових заходів для поліпшення науково-атеїстичної пропаганди, подавати конкретну допомогу комсомольським організаціям.

Учора на зустрічі в ЦК Компартії України з членами Бюро ЦК ЛКСМ України і першими секретарями обкомів комсомолу, підкреслив далі товариш В. В. Щербицький, значну увагу було приділено питанням морального виховання молоді. Вказувалося, зокре-

ма, на недостатню дієвість цієї роботи в ряді комсомольських організацій Тернопільської, Ровенської, Ізюм-Франківської, Ворошиловградської областей. Говорилось про необхідність рішуче викоринувати прояви міщанства, споживачького підходу до жит-

тя, різного роду порушення норм моралі і правопорядку, що їх чинять молоді люди. Звичайно, не вони визначають обличчя нашої молоді. Та, на жаль, нерідко комсомольські організації виявляють до порушників нашої моралі незрозумілу терпимість. Хіба можна вважати нормальним, коли неправильна поведінка окремих членів ВЛКСМ навіть не обговорюється в комсомольських організаціях? Невже питання дисципліни, честі, совісті, гідності стали для когось другорядними? Чим пояснити таку безпринципність?

На нашу думку, з цих питань немає гостроти, належного політичного підходу з боку окремих обкомів, деяких міських і райкомів та й з боку Бюро і Секретаріату ЦК комсомолу. Ми сподіваємось, що з цієї критики буде зроблено прозирливі висновки. Думаю, слід було б деяким обкомом комсомолу предметно попрацювати в одному місті чи районі, допомогти комсомольським і іншим громадським організаціям зразково налагодити виховну роботу, а по ім нагромадженні досвід поширити в усіх організаціях. Одним словом, від загальних закликів зміцнювати громадський порядок і гідно поводитися себе ці комсомольські органи повинні перейти до конкретних справ, до систематичної коліткої роботи. треба не всіх ліній продумати, як посилити виховання юнаків і дівчат, прилучити всіх до високопродуктивної праці, змістовніше організувати їх дозвілля. Тоді буде результат добрий.

Візьміть хоча б таке питання, сказав далі товариш В. В. Щербицький. У розпорядженні молоді нині більш як 26 тисяч клубів і будинків культури, десятки тисяч бібліотек і кінотеатрів, сотні стадіонів, спортивних залів, плавальних басейнів. На жаль, не завжди ця могутня матеріальна база використовується з належною віддачею. Клуби, стадіони нерідко пустують, а молоді люди скоряться на нуду.

Ось що написала група молоді з селища Ліманське Одеської області в газету «Комсомольське знамя». «Селище наше міського типу. В ньому є великий і гарний Будинок культури. Спасибі радгоспу, збудував. Але він завжди закритий. А пишуть нам, молодим людям, ходити по подвір'ях від хати до хати. Адже більше нам нікуди подітись у вільний час».

Що можна сказати з приводу цього листа? Написаний він щиро, але наводить на сумні роздуми. Адже з радгоспу є комсомольська організація (48 комсомольців), багато молодих людей мають середню або вищу освіту. Хто ж їм повинен організувати дозвілля? Комсомол зобов'язаний рішуче ополчитися проти утриманських настроїв, винести застільки, організатором змістовного, культурного дозвілля молоді.

Правильно говорилось сьогодні і про те, щоб комсомольські організації більше приділяли уваги і такій важливому питанню, як зміцнення молодих людей. Це — також актуальне питання, і всяка корисна ініціатива в цій справі заслуговує підтримки.

Говорячи про вихован-

(Закінчення на 3 стор.)

Закінчення виступу товариша В. В. Щербицького

боту, слід підкреслити, що вона повинна вестися з урахуванням особливостей, специфіки різних категорій молоді. Вимога ця не нова, але на практиці вона не завжди враховується, зокрема в роботі серед студентів, школярів, учнів профтехучилищ.

Останнім часом у деяких аузах знизилась успішність, у тому числі з суспільних дисциплін. Тут лише незначна частина студентів бере участь у науковій роботі. Тим часом головне завдання студента, його громадянський обов'язок полягають в успішному навчанні, оволодінні спеціальністю, основами наукового світогляду. Для цього студентові дано привілей учитися за рахунок суспільства. Проте вимогливість комсомольських організацій у цих справах нерідко занизжена. Виходити треба з того, що пасивний студент сьогодні — це завтра слабкий спеціаліст, слабкий організатор виробництва.

Після попереднього пленуму ЦК ВЛКСМ України було намічено непогані плани заходів щодо поліпшення роботи з учнями профтехучилищ. На жаль, у значній своїй частині він поки що залишається на папері.

І ще одне питання. Комсомольські організації нагромадили добрий досвід виконання юнацтва на героїчних традиціях. Цю роботу, звичайно, треба продовжувати. Разом з тим дуже важливо зчитати і виховувати молоді на подвигах героїв сьогодення, як то кажуть, на живих, з життя взятих прикладах.

Ось подивіться, товариші: в цьому році за підсумками минулої п'ятиріччя 60 передових робітників, колгоспників, спеціалістів народного господарства, керівників підприємств, колгоспів і радгоспів удостоєні високого звання Героя Соціалістичної праці. Практично всі вони є вихованцями

ми Ленінського комсомолу. Деякі і тепер, як, наприклад, бригадир гірників очисного вибою шахти «Ірpidівська» (м. Донецьк) Анатолій Поліщук і бригадир опоряджувальників з комбінату «Ворошиловградкімбуд» Марія Калюжна, очолюють комсомольсько-молодіжні колективи. Життєвий трудовий шлях кожного з них — це чудовий приклад для наслідування. Але всі вони роблять комсомольські, партійні організації, наша преса, телебачення, радіо, щоб розкрити, донести до молоді велич їх грудового подвигу? Звичайно, тут є ще над чим попрацювати. Героїв сьогодення сьогоднішня молодь повинна знати так само добре, як героїв перших п'ятирічок, вчитися у них праці, вчитися життю.

Товариші! Хотів би підтримати і висловити сьогодні з цієї трибуни пропозиції і думки про необхідність серйозно поліпшити постановку внутрішньої роботи в комсомолі. Треба відверто визнати, що ЦК, обкоми, міськкоми, райкоми комсомолу не дотяглись ще, щоб посягнутися на життя кожної комсомольської організації, було насичене цікавими, захоплюючими справами, відзначалося високою активністю комсомольців, їх ініціативою, вимогливістю, принциповістю, я б сказав, доброю розвинутою атмосферою.

У чому ж причина? Насамперед у тому, що стиль і методи роботи багатьох комітетів комсомолу не відповідають сучасним вимогам. Велику частину часу, як відмічалося у виступах, їх працівники витрачають на складання різних довідок, інформацій, підготунок проєктів численних постанов, проведення всяких нарад. Коли ж їм бувають на комсомольських зборах, на підприємствах, будовах, у студентських аудиторіях, гуртожитках, у нічних змінах, на молодіжних ве-

чорах, стадіонах і спортивних майданчиках?

Треба рішуче присікати паперотворчість, скорочувати тривалість засідань за рахунок їх кращої підготовки доповідей, виступів.

Не все гаразд і з вимогливою дисципліною серед комсомольського активу. Адже значна частина ухвалюваних рішень, розроблених заходів не виконуються. І лібералізм, примиренство з цим питаням не допустимі. Треба, починаючи від ЦК і до низової комсомольської організації, запровадити в практику, щоб за здійснення кожної прийнятої постанови відповідав секретар або член бюро відповідного комітету комсомолу. Тоді і рішення прийматиметься менше, і якість їх буде вищою, і виконуватимуться вони краще.

Комітети комсомолу, комсомольські бюро у вирішенні посягденних справ повинні діяти сміливіше, виявляти більше ініціативи, не чекати указівок згори. Всіма силами слід боротися з формалізмом у комсомольській роботі. В буд-якій справі формалізм — це зло, а в комсомолі — це зло в квадраті.

Чимало комсомольських активістів, особливо вперше обраних секретарів комсомольських організацій, просто не вміють організувати справу. Їх треба навчити, як то кажуть, азів комсомольської роботи. Інші — беруться за багато питань, але не доводять їх до кінця. І тому непогані починання обертаються іноді галасом, тріскотнею, а то й окаянством.

Зустрічаються серед комсомольських працівників і такі (правда, їх небагато), які працюють без волики, цураються чорнової роботи, а окремі з них втрачають скромність і принциповість. Їм здається, що вони вже все осягли, їх уже ніщо не хвилює. Звичайно

ж, від таких «юних» бюрократів, чиновників треба звільнятися, і чим швидше це буде зроблено, тим краще для справи.

У роботі з керівними кадрами комсомолу треба сміливіше висувати на комсомольську роботу молодих спеціалістів, здібних, енергійних, перспективних організаторів, допомагати їм, учить їх і — по всіх лініях — підвищувати вимогливість.

Необхідно посилити виховну роботу з усіма, хто не досить добре працює, вчить, хто порушує етичні норми. І якщо це не допоможе, то виходити з того, що комсомольський кадет, зазнавши члена ВЛКСМ не дається раз і назавжди. Право на це треба щодня, щогодини виправдувати, підтверджувати ділами.

Треба підвищити відповідальність, роль і авторитет кожного комсомольця. Від цього залежить беззастенуватість усієї організації. Саме на це орієнтують нас рішення XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України. На це націлена і прийнята наприкінці минулого року постанова ЦК Компартії України про поліпшення роботи комсомольських організацій і зміцнення їх кадрами.

Ні в кого немає намірів перекласти всю відповідальність за виховання молоді на комсомол. Усі ми розуміємо, що успіх у роботі комсомольських організацій великою мірою залежить від допомоги і підтримки партійних організацій. На жаль, у нас є ще партійні організації, які систематично і цілеспрямовано з комсомолом не працюють. Комсомол — помічник партії, її резерв, і ЦК Компартії України наполегливо підвищуватиме відповідальність партійних комітетів, первинних парт-

організацій за стан справ на всіх ділянках комсомольської роботи.

Тепер у комсомолі працює майже 210 тисяч молодих комуністів — на 72 тисячі більше, ніж п'ять років тому. Партійним і комсомольським комітетам треба більше спиратись на цю силу в проведенні організаторської і виховної роботи серед молоді і більше питати з них.

ЦК Компартії України уважно і вимогливо прослідкує за тим, як здійснюватимуться завдання, що обговорювались на вчорашній нараді і сьогодні на пленумі, як вирішуватимуться з відповідними організаціями поставлені конкретні питання.

Треба виходити з того, що нозі складні і важливі завдання вимагають, насамперед, повсякденного доброго використання методів, які випрадали себе, позитивного досвіду, пошуку нових шляхів і методів, а там, де треба, і нових виконавців.

Наприкінці товариш В. В. Щербицький сказав: приблизно через рік відбудеться черговий з'їзд ВЛКСМ і комсомолу України. Підготовка до з'їзду — це дуже відповідальний період. Це час підбиття підсумків, аналізу нагромадженого досвіду, визначення шляхів найбільш ефективного розв'язання тих завдань, які ставитимуть перед комсомолом партія. За цей час з вашою енергією можна зробити дуже багато. Безсумнівно, що наступний рік буде ознаменований творчою роботою комсомолу, ударною працею всієї молоді по здійсненню виробленої XXVI з'їздом партії соціально-економічної програми одинадцяті п'ятиріччя.

Високий обов'язок і справа честі комсомольців, усієї молоді республіки самовідданою працею, відмінним навчанням, активною громадською роботою

примножувати славі традиції Ленінського комсомолу, разом з комуністами, всім радянським народом зміцнювати могутність нашої любимої Батьківщини, зробити все для успішного здійснення історичних рішень XXVI з'їзду нашої партії.

(Виступ товариша В. В. Щербицького був вислуханий з великою увагою і на раз переривався оплесками).

Пленум затвердив організаційно-політичні заходи ЦК ВЛКСМ по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов, який виступив на пленумі, вручив на вічне зберігання українській республіканській комсомольській організації Червоний прапор ЦК ВЛКСМ «За успіхи в комуністичному вихованні молоді, яким вона нагороджена за підсумками огляду роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС».

Було розглянуто також організаційні питання. У зв'язку з обранням Л. І. Швецової секретарем ЦК ВЛКСМ пленум ухвалив її від обов'язків секретаря і члена бюро ЦК ВЛКСМ. Секретарем і членом бюро ЦК ВЛКСМ України обрано В. І. Мироненка.

Учасники пленуму з підписанням прийняли Лист Центральному Комітету КПРС, товаришів Леоніду Іллічу Брежнєву, Центральному Комітету Компартії України.

У роботі пленуму взяли участь кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України О. С. Капто, відповідальні працівники ЦК Компартії України, ЦК ВЛКСМ, керівники ряду міністерств і відомств республіки

(РТАУ).

ТИЖДЕНЬ ПРОФТЕХОСВІТИ

АБІ СПРАВЖНІМ СТАТИ МАЙСТРОМ

Розвитком професійно-технічної освіти велику увагу приділено в матеріалах XXVI з'їзду КПРС. Науково-технічний прогрес щоденно підвищує вимоги до підготовки сучасних робітників. Це повинні бути всебічно розвинуті люди, бо виконання планових завдань сьогодні залежить не тільки від уміння працювати на тій чи іншій машині, а й від того, як робітник розуміє політику партії, що вважає для себе головним, як поводи-

ться він у колективі, чим цікавиться. Учні нашого профтехучилища постійно докладають немало зусиль, аби стати в майбутньому хорошими робітниками, майстрами своєї справи.

Велику допомогу в опануванні професійних навичок надають учням досвідчені майстри виробничого навчання В. Ф. Воскобоєв, В. І. Василевський, П. І. Корольов, Г. А. Руденко, Л. Я. Ільченко, О. О. Лисий та інші.

Більшість наших випускників після присвоєння кваліфікації вливаються в дружини колективів заводу «Червона зірка». Тому протягом усього періоду навчання учніще підтримують з підприємством найтісніші зв'язки. Учні — часті гості на заводі, робітники — в училищі.

Л. УРМАН,
завуч МПТУ № 4.
На зйомку: учні ПТУ під час екскурсії на «Червоній зірці».

ДЗВІНОК — НА ЗАВОД

Ця пропозиція прозвучала на шкільних загальнонавчальних комсомольських зборах з уст десятикласника, члена бюро райкому комсомолу Юрія Козальчука. Її підтримали у своїх виступах Володимир Гусєв, Олена Вансозич, інші спільники, а також директор школи Є. К. Михайлов. Огож у день Всесоюзного ленінського комуністичного суботника старшокласники Гайворонської середньої школи № 5 працюватимуть на тепловозовиробничому заводі — там, де гудуть їхні батьки. Занять у них тоді не буде — їх перенесено на наступний тиждень, вони йдуть сьомими уроками кожного дня.

Дзвін дружба зв'язує цю середню школу з колективом заводу. Робітники-шефи часто бувають серед школярів, учні наві-

До Всесоюзного ленінського суботника — два дні.

Зробити його днем найвищої продуктивності праці — почесний обов'язок комсомольців, усіх юнаків і дівчат Кіровоградщини.

дуються на підприємствах. У них уже стало традицією проводити разом вечірні зустрічі, вікторини, спортивні змагання. Шефи-виробничники допомагають старшокласникам, що зачатає з міжшкільному навчально-виробничому комбінаті, а оволодінні робітничими спеціальностями. Не випадково на суботнику частина хлопців і дівчат працюватиме на робочих місцях, за верстатами, випускатиме справжню продукцію. Адже за кілька місяців, після випускних екзаменів, вони прийдуть сюди вже як гості, а як господарі — члени робітничого колективу заводу.

В. ДЕМЧЕНКО,
м. Гайворон.

ВНЕСОК ШКОЛЯРІВ

Близько трьох тисяч учнів нашої школи візьмуть участь у Всесоюзному ко-

муністичному суботнику. Вони впорядкуватимуть пришкольні ділянки, міський парк імені 50-річчя Жовтня та бульвар Будівельників. 150 дерев і 200 кущів посадять учні молодших класів на території підшефних садків мікрорайону. А старшокласники працюватимуть на будівництві нової середньої школи № 18, що по вулиці Пацаєва.

Крім того, 18 квітня буде зібрано 70 тонн металолому, 2 тонни макулатури.

Всі гроші, зароблені під час суботника, школярі вирішили передати на спонсорування пам'ятника льотчикові-космонавтові СРСР, дівчі Герою Радянського Союзу В. М. Волкову, ім'я якого носить піонерська дружина.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
завуч середньої школи № 19 м. Кіровограда.

9 КВІТНЯ —
9 ТРАВНЯ —
ВАХТА ПАМ'ЯТІ

«ПОДВИГИ В ПРАЦІ —
МИР НА ЗЕМЛІ»

КОЛИ б я не прийшов у Красногірку, завжди зустрічаю його коло розкітного клена, що кричить своє тіло за кілька кроків від мого Героя Радянського Союзу Геннадія Міхєєва. Герой стоїть там, тримаючи в руках то інструменти, то книги, то папки, то записники, чекаючи автобуса, яким мають прийти на екскурсію школярі з Голованівська чи учні Ульянівського профтехучилища...

Цього разу він теж стояв біля клена. Одягнений у припошенений костюм, з вінчиком у руці. Навколо нього вже стелився смарагдовий килимочек молодого травиці, а посеред алей чорніла купа торішнього листя. — Оце тільки вчорасній, — веселився Герой. — По-вчорашньому сміятися, нависне вітром, позамітали все геть-чисто. Будемо вже квітні садити. Бо ж весна. То ще школярів постав обкопати дерева на алей спартаківців, а для себе знайшов діло тут...

Веде мене в музей і відразу ж ділиться новинами: — Знаєте, я знайшов там той альбом. — Який?

— Та Олімпіади Ястремської. Її тільки берегла що реліквію. Альбом тільки постаю. Першу сторінку заповнено Ястремська записала лише один куплет романсу, який вона співала на квартирі Шульця:

Живет моя отрада
В высоком тереме,
А в терем тот высокий
Нет хода никому...

ВПЕРШЕ я зустрівся з Героєм Куликом сім років тому. Тоді, коли творча бригада «Молодого комунара» почала новий етап пошуку матеріалів про діяльність підпільної комсомольської організації «Спартак». Тоді осінь і тиждень жив у Красногірці. Щоранку ми з Героєм вирушали на зустріч зі старожилами колишнього хутора Манжурин, що тепер з'єднався із селом. Під час першого знайомства він привів мене до свого будинку і показав валізу з монетами та значками. Їх там тисячі. Монети — п'ятсотрічної давності — з різних країн. А значки — йтишні. Відібрав два — «Воронізьський стрілець» і ГКО.

— Такі нагороди мав Микола Самченко — той самий,

загинув, що дівчина могла б врятувати. Спершу фашисти схопили старшу сестру — Дану, яка сказала: «Так, я — Люба». Але поліцейські вбили її. Показав тоді нам Петро Юхимович вишиванку Любину, килимок, альбом, записники з піснями. І Герой Кулик, акуратно поклали все це на край столу, просив господаря:

— Ви беріть їх. Ось встановимо всю правду, розкажемо про неї людям — і відірвемо в селі музей. То це ж перші експонати.

До вестра ми ще встигли побувати в Ольги Іванівни Ремінної, матері Олени Бойко. Бо Кулик уже в котрий раз повторював: «Вона знає, де збиралися спартаківці на свої збори. Вона писала хліб і прала білизну для партизанів «Підземного». А Олена

но вів пошуки. У Голованівську, у Свіришіві, на залізничній станції і тут, у Красногірці, люди йому розповіли, що Наталя Тиховська загинула через кілька місяців після страти членів штабу. Це вже тоді, коли фашисти вбили з Голованівська. Вони випустили дівчину з в'язниці і наказали провезти калону безпечною дорогою, щоб не потрапити на партизанів. А Наталя направила їх на засідку на рідних місцях... Володимир Романович дав нам величезну фотокартку сестри і з гордістю говорив, що саме вона, Наталя, запросила його до турки сміливців, які великошкідливо окупували Вона донесла друзям, що й чотиринадцятирічний брат навіть вночі може піти до лісу чи на станцію, а то

ли збирати кошти на його будівництво юнаки та дівчата Голованівського району. Герой Кулик тоді запропонував:

— Вийдемо на суботники і поділимо, хай кожен з нас хоч один денний заробіток передасть у фонд «Спартак».

Голованівців підтримали всі юнаки та дівчата Кіровоградщини.

Нарешті музей підпільної комсомольської організації «Спартак» було відкрито. Обком комсомолу призначив його директором саме Героя Кулика, невтомного слюшника і краєзнавця, комсомольського активіста. А він уже рекомендував на посаду старшого наукового співробітника музею Аліну Семенівну, учительку місце-

вуду. У ланці записали діячів-спартаківців.

А Володимир Романович тепер уже не помічав бригадира тракторної бригади — полеглого Кулика. Цявляв намі було треба. То він так і сказав: коли знайдете, то я якийсь місяць почитаю моїм.

МУЗЕЙНИХ кінчат струментів, світло ледь-ледь притісняє ліхтарів. На нас дивляться скляні і добрі очі молодих людей, яких уже немає серед живих. Герой Кулик знову згадує про альбом Олімпіади Ястремської і показує журналу шпальку свого однокласника Героя Соціалістичної Праці, відомого позарічного дослідника Н. С. Сирішкіна.

— Тим — це теж дуже важливо, — мовить Герой. — Думавмо розширювати експозицію музею. То збиремо матеріали про героїв тилу.

Виходимо на подвір'я, рухаємо до нам'яного шана, де буде невідомо споруджено меморіал на честь Героя-спартаківця. Незастріч — дві бабулі, давні знайомі — сондажери Іван Іванович Остапівна Панченко та Кесля Іванівна Ісирун.

— Добридень вам! — ка- жуть в один голос.

— Сьогодні в клубі демонструватимемо документальний фільм про наш «Спартак», — відповідає Герой. — То після просимо вас ска- жати кілька слів про тих, кого ви знали. А потім усі разом підємо садити ваш город.

Активісти «Патріота» допомагали солдатським вдовам садити картоплю. А Герой лагодив тини біля їхнього обійстя. Алла Семенівна розмовляла невеличкі вулички — збиралася сі- яти насіння кручених ланка- чів і айстрів...

Поліна Остапівна стояла у гурті школярів, гляділа го- лічку своєї вучниці і схи- лено мовила:

— Славно тепер, небо та- ке чисте і привітне. Хай во- ном нам, діточкам, таким за- шиде будів.

Всі вони чекали травня. Щоб прийняти знову до об- сьєнів до священних могил, щоб знову і знову воскресити свою пам'ять про тих, хто пішов у безсмертя, і від- истинитись живим звичай- цям.

М. ШЕВЧУК.

с. Красногірка
Голованівського району.

ЧЕКАННЯ ТРАВНЯ

Розповідь про мільйонера, котрий має багатство, що не продається

що вчив спартаківців влуч- но стріляти.

І йшли ми з ним на око- личню села.

Спершу завернули до Леонтичів. — Пропонує Герой. — Я вже з нею не раз розмовляв. Надія Явту- хівна врятувала багатьох окружених. А коли одного з них, Василя Данченка, фа- шисти схопили і завезли в Кіровоградську тюрьму, то вона аж туди подалася. І там благала: «Ніякий він не офіцер. Це чоловік мій. Від- пустіть, бо нікому город удома зорати».

Надія Явтухівна розпові- дала, як манжурські хлопці «за вигранці» зносили в грок гвинтівки, патрони і карабіни, вкривали ганчір- ками і засипали землем. Того дня ця жінка переконан- но доводила, що Захар Во- лодчук теж справивший па- триот. Хоч і був старостою, але він багато допоміг па- триотам. Це від нього його дочка Ліна і Галя довідува- лись, коли і кого мали від- правляти в Німеччину...

Потім Герой пропонував завітати до Петра Юхимови- ча Римаря — брата комсо- мольського ватажка спарта- ківців. І знову ми дізнались про деякі подробиці. З'ясу-

вався все це в ліс. То жінка розказує багато ціка- вого.

Ольга Іванівна справді ба- гато допомогла нам. Назва- ла людей, які дають виходи з Красногірки, але їм відомі подробиці про те, як «па- кетисти» фашистам манжу- рські парубчани.

Увечері до хати, де л вквртиував, поприсхили ми діти, вдови.

— Це наш музикант по- дав нас сюди, — сказав ді- дко з палицею (Герой нази- вав музикантом через те, що він був завідуючим клу- бом, грав на балі і викла- дав музику та спів у місце- вий посмириччів).

І до пізньої ночі тривала розмова. Про бій містечка на околиці Красногірки. Про те, як фашисти спалили ха- ту старости Захарія Вол- одчука про бідою з медом. У якій Михайло Грешинний зі своїми друзями галив по- ложити тасу...

А до Володимира Романо- вича Тиховського ми ходили з Героєм кілька разів. Про те, що він часто «сторожу- вав» біля хатини, коли засі- дали члени штабу «Спарта- ка», ми вже знали. А от про його сестру Наташу у на- ших записниках майже ні- чого не було. Кулик уже дав

му йому можна доручати роль зв'язкового...

ВІН ПИСАВ листи, дозво- лив по телебаченню, а коли приїжджав у Кіровоград, за- ходив у редакцію. І щоразу ділявся своїми «таємницями». То показував листи від рідних Геннадія Міхєєва, то читав спогади вестерів вій- ни, які вчилися разом з спартаківцями, то просив зробити копії фотознімки, на якому зафіксований момент похоронів юних патріотів Красногірки.

Герой писав історію комсомольської організації села і намагався зібрати ма- теріали про всіх 186 уро- женців Красногірки, які за- гинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. Він хотів якнайбільше знати про героїчних орденосносів на- госпу імені Тельмана. В сільському клубі, в себе вдома Герой за кілька ро- ків набирав сотні випроків і на- сав і журналі, листів весте- ранів війни і праці. Ного, ватажка комсомольців міс- чового колгоспу, старожилів почали вже називати міль- йонером, котрий має багат- ства, що не продаються.

На пленумі обкому комсо- молу було порушено пита- ння про створення музею «Спартак». Першим поча-

вої восьмип'ятих, котра очо- ловала там пошуків уч- нівський клуб «Патріот».

Вони майже щодня зу- стрічають екскурсантів. Ве- дуть їх до хати Люби Римар і до того міста, де були страчені члени штабу «Спартак», показують ек- спонати музею і знайомлять з бойовими біографіями спартаківців. Семедіаха організувала цілий гурток китих екскурсантів. І шко- лярі тепер часто самі влаш- товують екскурсії для своїх ровесників, що приїждять в Красногірку.

Якось по приїзді зустрі- чав їх. — Аліну і Героя.

— Добре, що прийшли, — ка- жуть. — Ми тайнички зна- йшли.

«Тайнички» — це солдатські листи, що передали їм сол- датські вдови.

— А звідки ж оце зараз?

— Сидили алею Люби Ри- мар і Михайла Громоваго, — ка- же Алла. — Дерка- наліти.

— Разом з Тиховським і Безверхнім?

Семедіаха: — Тригорій Авксентійович на зборах молодих творчи- нців. Переглядають свої соціалістичні зовнішники. До трива на новий рекорд

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

„БУНКЕРНА“ ДОБУДОВА

знову почалося на кіровоградських Черемушках і в мікрорайоні, що підпорядкований жеку № 5, керівни- ки якого забувають про обладнання спортивних май- данчиків для дітей і підлітків.

Марія Павлівна стояла на балконі і надломленим го- лосом намагалася вгамува- ти свого найменшого сина:

— Ти чого це на автобус авиліз, га?

— Це не автобус. Це дядьки-будівельники відтя- гли сюди виконробський ва- гончик — поки будувати пе- рестали.

— Гайда до хати! — сер- диться мати. — І що за і- ри такі? Замість того, щоб за м'ячем бігати, воно ла- зить по деревах, вагончи- нах, тарбанить консервни- ми банками по тротуарах...

А що ж лишилося робити дітям і підліткам з будин- ку № 66 що на проспекті «Правди», коли жеківці і в їхньому дворі, і коло бу- динків №№ 71 та 69 ось уже десятий рік збирають- ся обладнати спортивні май- данчики, але ніяк не збе- руться. Торік весною відпо- відальні працівники жеку № 5 пообіцяли: «Не крити- куйте нас більше. До кінця другого кварталу все зро- бимо, буде де гратися ді- лахам». І аж восени до бу- динку, що біля магазину «Господарка», привезли «ракету» і гойдалку. А про спортмайданчик для підліт- ків їм ніхто не нагадав. Цілу зиму підлітки з бу-

динку № 71 самотужки об- ладнували хокейне поле — стягували залізничку для воріт, порпалися іграшко- вими лопатками в замерз- лій землі, щоб намітити кордони хокейного майдан- чика... Так і не допоміг їм ніхто.

І ось уже розвеснілося. Мешканці будинку № 66 узяли приклад із сусідів, що живуть у будинку № 67, почали копати погребі для своїх і фруктів. На своєму подвір'ї ніде, то вони про- никли під вікна будинку № 69. Діло роблять доброт- но — копають глибокі ями, обкладають бетонними плитками, вкривають залі- зними рейками і водонепро- никними плівками, а двер- цята, мов димарі, стирчать з ями. Сказано: бункери.

А в мікрорайоні знову переполох — хлоп'ята біга- ють навколо будинків, пе- рестрибують через «дима-

ри», гори глини, що її на- копали сусіди-дядечки. І знову — вереск:

— Злазь з автобуса!... Чо- го ти до ями поліз!

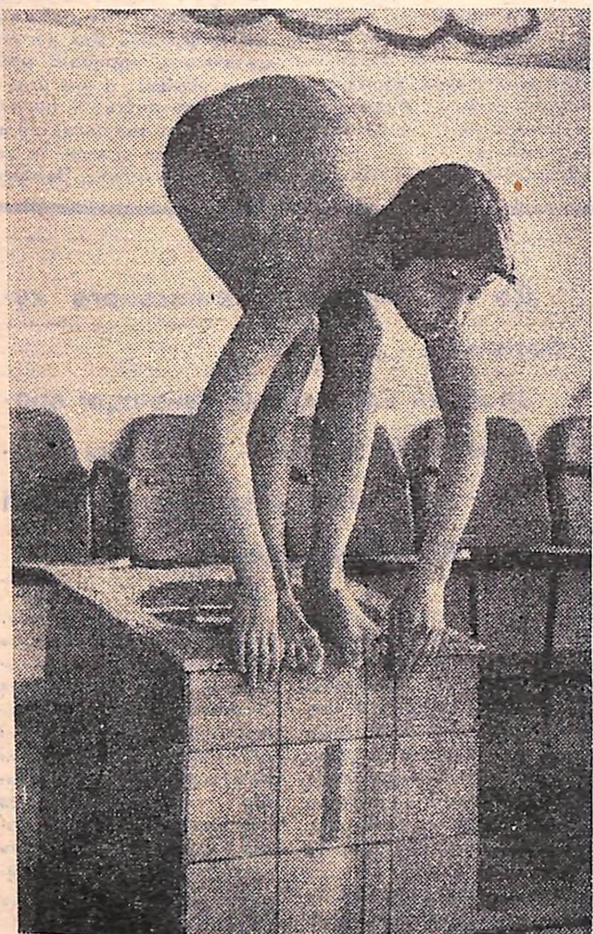
А чого кричати? Коли вже жеківці забули про свої зобов'язки, то слід самим же батькам поміркувати, чо- го це пустують їхні непоси- дуючі діти, пробуючи лама- ти ший і ноги. Замість того, щоб майструвати будки на балконах і мурувати «бун- кери», можна було б і са- мотужки обладнати для хлоп'ят іграви майданчики. Хоч, власне, біля деяких будинків, — наприклад, біля будинку № 67, що на про- спекті «Правди», — вже й ніде...

Виходить, можна? Ніхто не скаже «зась!», коли на подвір'ях замість іграх майданчиків копають ями для погребів. Можна. Ось тільки не можна (НЕ МАЄ- МО ПРАВА!) забувати про дітей, для яких треба ор- ганізувати розумне дозвілля. І передусім необхідно створити умови, щоб вони, діти, займалися фізкульту- рою і спортом за місцем проживання.

М. КРОКУН.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Цей сигнал не продинокий. Гадаємо, його візьмуть на замітку відповідальні працівники об- ласного й міського житлово-комунальних господарств. Вони ж (а разом з ними фізкультурні й комсомольські працівники міста) спроможні розв'язати проблему бу- дівництва простих спортивних майданчиків. Час, очеви- дно, і батькам зрозуміти: чим неспати погребі, краще взи- ти лопати і допомогти своїм же дітям обладнати місце для гри в бадмінтон, волейбол, теніс.

Цією публікацією редакція запроваджує нову рубри- ку «Операція «Двір». Комсомольські активісти, «прожен- тористки» Ваше слово і діло в операції «Двір»!

Учень десятирічки № 19 м. Кіровограда Сергій Пальчук уже кілька років учится в групі пла- вання ДЮСШ обласного спорткомітету. Нещодавно на всеукраїнському турнірі юних плавців на приз газети «Ілюстрація правда» він не мав собі рівних серед багатоборців і в стометровому залпві на спині.

На знімку: С. ПАЛЬЧУКОВ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ВОЛЕЙБОЛ. Фінальний змагання з першої об- ласного центру з волейбо- лу проходили у спортив- ному залі льотно-штурман- ського училища. На висо- кому технічному рівні про- вели всі поєдинки учні бу- дівельного технікуму. Вони й піднялися на найвищу сходинку п'єдесталу пошан- ня. Другий рідок зайняли студенти факультету фі- зичного виховання педго- гічного інституту імені О. С. Пушкіна. Третій призерами стали волейбо- листи інституту сільсько- господарського машинобу- дування.

БАСКЕТБОЛ. Три дні у спортивному комплексі факультету фізичного ви- ховання педагогічного ін- ституту імені О. С. Пушкі- на тривали зональні зма- гання з баскетболу чоло- віччих команд за програ- мкою спартакіади-81. Неле- тивіа вищих навчальних закладів УРСР.

Господарі майданчика — майбутні викладачі фі- зичного виховання, ви- козачі тренера В. О. Дубіна взяли гору над територі- ями і ніжницями, виграв- ши у них з рахунком 63:55 і 99:70. Наші земляки ста- ли переможцями турніру і здобули право в числі першої шестірки продов- жити боротьбу у фіналі.

ШАШКИ. У спортивному клубі «Зірка» відбувся командна першість обкому профспілки робітників ав- томобільного, транзитного й сільськогосподарського машинобудування з росі- ських шашок.

Перший рідок у турнір- ній таблиці дістає пер- ший команді заводу «Чер- вона зірка».

В. ШАБАЛІН.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На українському мові.

ВН 08319.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;
відповідальний секретар, відділ учнів-
ської молоді — 2-46-87; відділ комсо-
мольського життя, відділ військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-63;
нічна редакція — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку, арк.

Зам. № 191, Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.